

MOCIDADE DE BUEU ALÉN DO MAR

Coñecer outra cultura, atopar un traballo, aprender idiomas, medrar profesionalmente... Son só algúns dos motivos que levaron a estes catro mozos de Bueu a percorrer mundo. Fuga de cerebros ou nova emigración, o certo é que ningún ve posibilidades de volver dado o actual contexto económico.

Susana Bastón: “Foi unha decisión difícil, pero ir fóra é imprescindible para dedicarse á investigación”

33 anos. Natural de Lapamán (Cela, Bueu). Vive en Stromness (2.000 hab), nas illas Orcadas (Escocia, Reino Unido).

En que consiste o teu traballo actual?

Traballo na Universidade de Heriot-Watt, son investigadora. Como experta en hidrodinámica e procesos costeiros, o meu traballo consiste en implementar un modelo numérico co que predicir a velocidade e outras variables asociadas coas correntes de marea, e estudar cales son os efectos sobre o medio ambiente que potencialmente podería provocar a instalación de dispositivos de enerxía mariña, que aproveitan a enerxía das correntes e a transforman en electricidade.

Por que decidiches irte fóra?

Foi unha decisión bastante difícil, pero é un requisito imprescindible se te queres dedicar

á investigación. Acabei o meu doutoramento en Santander e xurdíume este posto para traballar nun tema interesante, así que ou botaba por terra todo o traballo feito hasta o momento ou tiña que facer as maletas, para ter algunha oportunidade de medrar profesionalmente. A investigación no noso país está bastante infravalorada, non se invisten fondos suficientes e é moi difícil acceder a un posto de traballo.

Como é a xente e o lugar? Gústache?

A xente aquí é incrivelmente amable. E o lugar... ten os seus pros e os seus contras, coma todo. Eu cualifico este sitio como o ideal se necesitas un respiro espiritual. É unha illa, o que para min, que me encanta o mar, é un aspecto positivo. Os acantilados e paisaxes son espectaculares, e hai focas e unha enorme variedade de paxaros. As desvantaxes son o clima, que a temperatura máxima no verán son 15 grados e no inverno rolda os 0, e o elevado custe que supón saír da illa. En xeral gústame, pero non sempre.

Gustaríache volver a Galicia? Ves posibilidades?

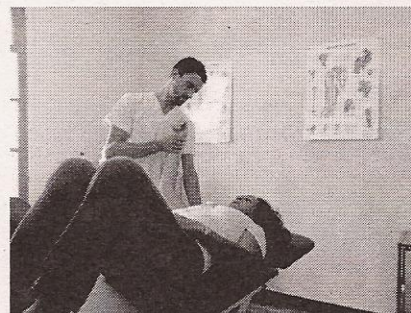
Encantaríame volver a Bueu. Creo que mo plantexo todas as semanas, pero non vexo posibilidades a curto prazo. De momento manteño a esperanza de poder retornar e atopar o meu sitio como investigadora, que esta experiencia que traio nas costas sexa a chave que abra a porta dese ideal que persigo. Pero quen sabe as sorpresas que che depara o destino... Si que penso en volver, o como, cando e de que maneira aínda están borrosos no horizonte, pero alcanzareinos nalgún momento.

Guillermo Moreira: “Sei que esta é unha aventura pasaxeira e axiña volverei preto dos meus”

32 anos. Natural de Bueu. Vive na illa Reunión, no Océano Índico (territorio francés de ultramar).

En que consiste o teu traballo actual?

Actualmente traballo como fisioterapeuta nunha clínica privada en Sant Denis, na capital da illa da Reunión. Na clínica ocupámonos da recuperación e

rehabilitación de todo tipo de lesións relacionadas co aparato locomotor, lesións musculares e articulares, tratamentos de enfermidades reumáticas e neurolóxicas; e fundamentalmente de lesións e doenzas do lombo, hernias

discais, lumbalxias, cervicalxias, migrañas...

Por que decidiches irte fóra?

O motivo inicial da miña viaxe foi a busca dunha nova aventura que me permitise descubrir outros lugares, coñecer xente nova e aprender outra lingua e cultura, compaxinando co meu traballo. Daquela xa pasaron mais de cinco anos nun abrir e cerrar de ollos.

Como é a xente e o lugar? Gústache?

Reunión é unha illa volcánica activa, ten un clima tropical e destaca pola beleza das súas montañas e circos que ofrecen un grande abanico para practicar actividades ao aire libre e deportes de aventura coma o sendeirismo, escalada, parapente, barranquismo, surf ou buceo. Con preto de 800.000 habitantes, a xente ten un carácter acolledor e amable. A mestizaxe está moi presente, xa que conviven aquí diferentes nacionalidades: franceses, africanos, indios, chineses ou malgaches. A maioría católicos, pero tamén hindús, musulmáns e budistas, o que fai que se respire un aire de convivencia e de respecto moi agradable.

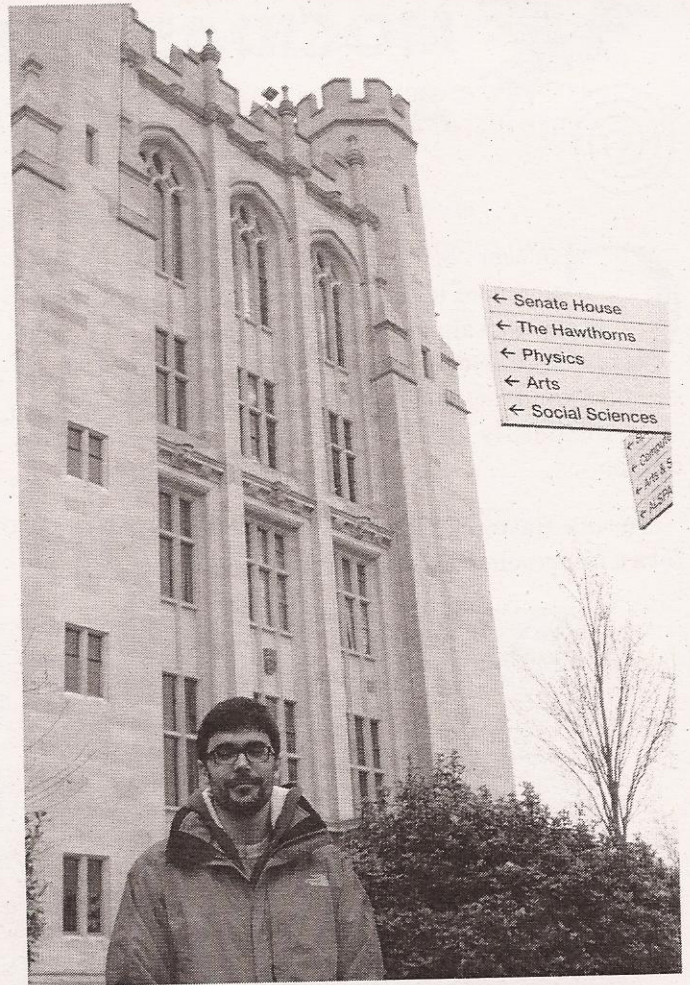
Gustaríache volver a Galicia? Ves posibilidades?

Aínda que viaxo a Bueu en canto teño a oportunidade para non perder o contacto coa miña familia e amigos, sei que esta é unha aventura pasaxeira e axiña voltarei para estar máis preto dos meus. Entrementres, a situación en Europa e especialmente en España foi cambiando e actualmente non é moi alentadora desde o punto de vista laboral, sen dúbida causa real, consciente ou inconsciente, de que moita xente coma min prolongue a súa andaina polo estranxeiro ou ben prepare as maletas para marchar fóra na busca dun sostén económico e cultural alternativo.

Martín López: “É preciso coñecer outros sistemas científicos se queres aportar algo no país”

32 anos. Natural de Cela (Bueu). Vive en Bristol (Reino Unido).

En que consiste o teu traballo actual?

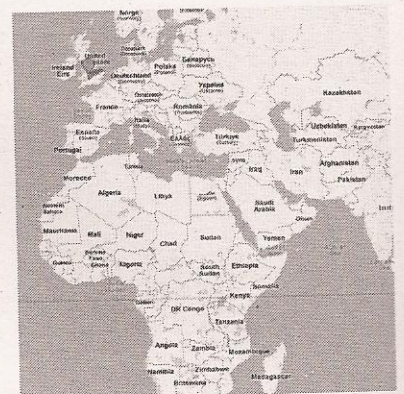

Traballo como científico asociado no Centro de Nanociencia e Información Cuántica da Universidade de Bristol. A miña función principal é realizar traballo de laboratorio investigando novas estruturas micro e nanométricas que permitan controlar a luz a esas escalas. Eventualmente debo supervisar a estudantes de mestrado durante o seu proxecto final.

Por que decidiches irte fóra?

Rematei a miña tese de Física en 2011. Xa decidira marchar fóra durante un par de anos facía algún tempo, por varios motivos. Dunha banda, sempre pensei que é necesario coñecer outros sistemas científicos se algún día un quere ter algo que aportar na ciencia do país (algo especialmente necesario na nosa endogámica estrutura universitaria).

Outra razón importante sería o idioma. Poderían ocorrerse moitas máis. Porén, dada a situación actual e as perspectivas de investimento en I+D+i para os próximos anos, a elección tornábase

obvia.

Como é a xente e o lugar? Gústache?

Pois polo de agora podo dicir que si. Bristol é unha cidade do tamaño de Vigo, o cal para o meu gusto é suficiente. O clima pode recordar mais a Galiza que onde vivín anteriormente, así que nese sentido estou contento. En canto a xente, o trato é en xeral agradable, aínda que si podes notar unha certa diferenciación no trato entre a xente autóctona e todos os que vimos de fóra. De todos os xeitos, esta cidade ten unha ampla poboación inmigrante, co cal ese sentimento dilúese.

Gustaríache volver a Galicia? Ves posibilidades?

Si, definitivamente gustaríame voltar nalgún momento, aínda que tampouco me sinto atrapado fóra e desesperado por volver. Respecto das posibilidades... profesionalmente non vexo ningunha nos anos vindeiros. É mais, eu o que esperaríame é que a xente dedicada a I+D cambie de profesión ou emigre a países cunha oferta laboral digna nese campo nos próximos dous anos. É un escenario un pouco pesimista, pero penso que é o lugar que por desgraza ocupa a I+D na axenda política do país a curto-medio prazo.

Nuria Aldao: "Bruxelas aínda ofrece certa calidade de vida, non é tan gris e triste como se pensa?"

31 anos. Natural de Bueu. Vive en Bruxelas (Bélxica)

En que consiste o teu traballo actual?

Actualmente traballo no Servizo de Acción Exterior Europeo (SAEE). Esta Dirección Xeral de Relacións Exteriores da Unión Europea creouse o 1 de xaneiro de

2011. É o servizo diplomático da UE, no que se inclúen as máis de 130 delegacións ou embaixadas que a UE ten no exterior.

Por que decidiches irte fóra?

Cheguei a Bruxelas fai sete anos para cursar un Master en Relacións Internacionais (estudei Ciencias Políticas e esa é a miña especialidade). Xusto ao rematar empecei a traballar no Parlamento Europeo, despois na Comisión e agora neste novo servizo.

Como é a xente e o lugar? Gústache?

Bruxelas é unha cidade que aínda pode ofrecer unha certa calidade de vida. Non é tan gris e tan triste como a xente pode pensar da maioría dos países europeos do norte. Ten unha oferta cultural enorme. Os belgas ademais son xente aberta, solidaria e moi respectuosa con outras culturas.

Gustaríache volver a Galicia? Ves posibilidades?

A Galicia volvo sempre! Porque é o que mais boto en falta vivindo en Bélxica... aínda que vaia con moita frecuencia. Non penso que o momento sexa o mais apropiado para voltar, é lóxico que sempre se pense como unha opción, pero de momento quero estar aínda en Bruxelas, poder seguir disfrutando do que teño aquí.

